

РЕШЕНИЕ

№ 13608

гр. София, 17.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 15.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **3070** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. Г. М., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес за кореспонденция [населено място], [улица] срещу Решение № 2002 от 27.02.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

С жалбата се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Излагат се доводи, затова, че административният орган неправилно е направил заключение, в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Счита, че административният акт е издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Акцентува още, че в частта на оспорения административен, в която са изложени мотивите за отказ за предоставяне на хуманитарен статут, решаващият орган неправилно и в противоречие с изложеното от него в първата част на обжалвания акт е преценил, че за оспорващия не е налице риск от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне т.е хипотезата на чл.9 ал.1, т.2 от ЗУБ.

Счита, че съществува заплаха за живота и личността му и затова търси убежище в България. В чл. 3 от ЕКПЧ включва една от основните ценности на демократичното общество и по категоричен начин забранява изтезанието или нечовешкото или унизителното отнасяне или наказание, колкото и нежелателно или опасно да е поведението на жертвата. По силата на чл. 3

държавата носи отговорност, когато е извършено експулсиране в случаи, при които са били представени съществени доводи, че засегнатото лице ще е изложено на реален риск от изтезание или друго нечовешко или унизително отнасяне или наказание в държавата в която е било върнато. В съдебно заседание оспорващият се представлява от адвокат А., която моли да бъде уважена депозираната жалба. Счита, че решението на Председателя на ДАБ е неправилно и незаконосъобразно.

Х. Г. М. заяви пред съда, че иска да получи закрила в България, тъй като би искал да има по-добър живот от този, който имал преди.

Ответната страна, чрез А. Г., началник на отдел „Качество на производството“ в ДАБ, лице с юридическо образование, моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна, а решението на Председателя на ДАБ като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено. Счита, че по време на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и е приложен правилно материалния закон. Спрямо сирийският гражданин не са налице основанията по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Както в проведеното интервю, така и в проведеното съдебно заседание, сирийският гражданин излага причината, поради която е напуснал страната по произход, а именно по-добър живот, това са чисто икономически причини и причини от личен характер, което го прави мигрант, а не бежанец по смисъла на закона.

Прокурор при СГП, счита жалбата за неоснователна. Обжалваното решение на Председателя на ДАБ намира за правилно и законосъобразно. Моли за решение, с което да бъде оставено в сила решението на Председателя на ДАБ.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за международна закрила с вх. № В-13- 1153/18.09.2024 г. на РПЦ - [населено място], до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-НС), с която е поискана международна закрила в РБ от Х. Г. М. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност: арабин, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

Чужденецът заявява, че е напуснал С. за първи път нелегално на 20.08.2024 г. за Турция. Останал там 8 дни. На 08 септември същата година влиза на територията на Република България отново нелегално.

Мотивира молбата си за международна закрила с проблеми свързани с войната, влошената обща обстановка в С. и лошото икономическо положение на страната. В проведеното с него интервю, обективизирано в протокол рег. № УП 7094/30.10.2024 г. Х. Г. М. разказва, че е напуснал страната си заради войната, влошената обща обстановка и желанието да потърси по-добър начин на живот. Кандидатът за закрила споделя, че няма сигурност в С. и че постоянните бомбардировки и отвличания са го принудили да напусне страната си по произход. Добавя, че друга причина да напусне С. е, че трябва да помага на семейството си финансово за да могат да

живеят по-добре. Уточнява, че в С. един ден работи, а на следващия няма работа. Пояснява, че в страната му по произход са останали да живеят майка му и три сестри. В заключение чуждият гражданин заявява, че е работил в земеделието. За себе си молителят споделя, че е учил до 2 клас. Търсещият международна закрила декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия. Твърди, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларирал, че не е заплашван лично и никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход. Като причина да дойде в България е да се устрои по-добре, преживял много бомбандировки, страхувал се да се върне, посочва, че баща му бил убит. Иска да учи, да има по-добър живот.

В хода на производството сирийският гражданин е уведомен, че с цел правилната преценка на подадената от него молба за закрила е необходимо да представи пред ДАБ-МС всички налични и относими към личното му положение и държавата му на произход писмени документи. Към момента на постановяване на процесното решение, жалбоподателят не е представил такива пред органите на ДАБ-МС.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR106C2409180001.

С писмо УП 7094 от 19.09.2024г. на ДАБ-МС, началник отдел „ПМЗ-кв. В.“ е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № М-17958 от 22.10.2024г./УП7094 от 23.10.2024г. в ДАБ/директорът на специализирана дирекция „М“ - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Представено е становище рег. № УП7094 от 24.02.2025., на мл.експерт в ПМЗ-кв. В., С., според което от събраните доказателства предлага на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ при МС- справка с вх. № МД-02-20/14.01.2025 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“, на ДАБ-МС за обстановката в С..

От така представената актуална информация адм. орган е приел, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С.. Съобразил е и обстоятелството за влиянието на международни организации на територията на С., които предлагат услуги за закрила и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общности.

Ответникът е приел в оспореното решение, че в настоящия случай от събраните в хода на административното производство доказателства не се установява от една страна сирийският гражданин основателно да се страхува от преследване в държавата си по произход, а от друга, това преследване да е по причина неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо убеждение. В хода на проведеното с чужденеца интервю, от негова страна не са изложени обстоятелства, сочещи за наличието на някое от обстоятелствата, предвидени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал. 4 и, ал. 5 от ЗУБ. Анализът на заявените обстоятелства сочи, че твърденията на кандидата за международна закрила не попадат в предметния обхват на ЗУБ. В конкретния случай няма добре обосновани опасения

от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото от съдържащата се информация в справките не се установява.

Предвид информацията за обстановката в С. се налага извода на адм. орган, че Х. Г. М. не е бил изложен на реална опасност от тежки и лични заплахи срещу неговия живот, поради наличието на съществуващия въоръжен конфликт. Приема се, че за сирийският гражданин е подходящо завръщането в родната му страна от гледна точка на физическата му безопасност, както и че неговата майка и сестрите му са останали да живеят в С.. Обстоятелството, че те не са напуснали С. и района на с. [населено място], обл. Идлиб, обосновава по безспорен начин ниската вероятност те да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства, което би следвало да важи и за кандидата за закрила. Не е констатирано и спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. и конкретно в населеното място, в което е живял той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Ето защо адм. орган приема, че за оспорвания не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За Х. Г. М. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т. 2 и т. 4 от ЗУТ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ на заявените от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Констатирано е още, че липсват и предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Към 3 април 2025 г. Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) изчислява, че считано от 8 декември 2024 г., около 372 550 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни.

По отношение на последните политически събития в С., на 29 март 2025 г. временният президент А. ал Ш. обявява сформирането на ново правителство, поставяйки акцент върху единството за възстановяване на държавата. Основните приоритети включват борба с корупцията, съживяване на институциите, укрепване на икономиката и привличане на сирийски професионалисти. В този контекст са създадени Министерство на младежта и спорта и Министерство на извънредните ситуации и управлението на бедствия с цел подкрепа на младежта и по-добра реакция при кризи.

Протокола от интервюто е подписан без възражение от присъстващия и наблюдаващ интервюто представител, присъствал е преводач.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на оспорения адм. акт е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 – 3 от ЗУБ; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата си по произход, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили

след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораждат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България. От събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за международна закрила се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсецо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по

чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, е представена актуална справка за ситуацията в С., която съдът съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на територията на страната по произход.

Следва да се има предвид и че в резултат на смяната на властта в С. в началото на м. декември 2024г., за чуждия гражданин е отпаднало и опасението относно евентуалното му завръщане в родината, а именно мобилизация от страна на официалната власт на Б. А..

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение, предвид променената обстановка в страната по произход на оспорващия след падането на режима на Б. А.. Видно от представената справка № МД-02-200 от 08.04.2025г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С. към 08.04.2025г. видно от която в бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) се посочва, че считано от 8 декември 2024 г., към 27 март 2025 г., 371 900 сирийци са се завърнали обратно в С. от съседни страни. С тези лица общият брой на хората, преминали обратно в С. от началото на 2024 г., възлиза на 732 700 души. Както и през предходните седмици, повечето бежанци се завръщат от Л. и в. по-ниска степен от Турция, Й., И. и Е.. Същевременно, според последните данни от работната група за вътрешно разселените лица, считано от 27 ноември 2024 г. насам около 926 000 вътрешно разселени лица (ВРЛ) също са се завърнали в районите си на произход в С..

Следователно, установено е от доказателствата по делото, че в хода на производството пред компетентен интервюиращ орган, с чужденеца има проведено интервю, отразено в нарочен протокол, като същото е проведено в присъствието на преводач, на език, посочен от търсещия закрила като разбираем и владян от него. В този смисъл съдът не констатира съществени нарушения на адм.производствените правила при провеждане на интервюто, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващия.

Следва да се посочи още, че справките за актуалната общественно-политическа обстановка в С., представени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ са също официални свидетелстващи документи, съставени по установен ред и форма и се ползват с материална доказателствена сила за установените в тях обстоятелства.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема, че настъпилите нови обстоятелства водят до положителна промяна в общественно политическия живот в С. и

подобряване на ситуацията със сигурността. Страната се стабилизира и се връща към нормално функциониране на държавата и държавните институции. Много сирийци, намиращи се извън страната си се завръщат в родината си, има голям обратен миграционен поток в посока С., като в тази връзка Турция е предприела действия за отваряне на гранични пунктове, за да осигури свободното завръщане в родината на желаещите да сторят това.

Не на последно място административният орган е извършил преценка на предпоставките за прилагане разширенията, дадени с Решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело № С-465/07 относно тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Квалификационната директива, респективно в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приобщените справки в хода на административното производство, се установява, че отразените в същите обстоятелства за актуалното положение в С., не могат да се оценят с висока степен на относимост към молбата за международна закрила на молителя.

В заключение, с оглед на съдържащата се информация, изложена по-горе относно актуалната ситуация в държавата на произход на търсещия международна закрила, са налице безспорни данни, че в страната обстановката е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за населението. Съществува възможност за установяване на територията на С. и конкретно в обл. Идлиб, където е живял чуждият гражданин, като същевременно би могъл да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти. Въпреки, че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. Предвид посочените обстоятелства се установява, че не са налице данни в [населено място], обл. Идлиб да съществува реален риск сирийският гражданин да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като може спокойно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че към настоящия момент в С. постоянно пребивават членовете на неговото семейство - родителите му и неговите братя и сестри, поради което може да се очаква, че чуждият гражданин ще се установи на територията на държавата си по произход.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че за Х. Г. М., не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1-3 от ЗУБ при завръщането му в С..

Не е нарушена и забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, при връщане в С. на Х. Г. М., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], няма да бъдат застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Той няма да бъде изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Нито личната му бежанска история, нито ситуацията в С. възпрепятстват връщането в страната по произход, при спазване на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. Както в проведеното интервю, така и в проведеното съдебно заседание, сирийският гражданин излага причината, поради която е напуснал страната по произход, а именно по-добър живот, това са чисто икономически причини и причини от личен характер, което го прави мигрант, а не бежанец по смисъла на закона.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че представените от оспорващата страна препоръки на ВКБООН за 2025г. за председателствата на Полша и Д. на Съвета на Европа не променят изложената по – горе фактическа обстановка и правни изводи.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София – град, I-во отделение, 4-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Г. М., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], адрес за кореспонденция [населено място], [улица] срещу Решение № 2002 от 27.02.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ